

До
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**КОНЦЕПЦИЯ ЗА РАБОТАТА КАТО АДМИНИСТРАТИВЕН
РЪКОВОДИТЕЛ НА АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО
ТЪРНОВО**

От Георги Колев Чемширов, кандидат за заемане на длъжността
„Административен ръководител-председател” на Административен
съд – В. Търново

Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет,

В настоящото изложение ще представя пред Вас в концентриран вид дългосрочните цели, приоритети и ръководни разбирания, които бих следвал ако бъда избран за административен ръководител на Административен съд – В. Търново.

В навечерието на честването на десетгодишнината от създаването на административните съдилища, имам предвид 28-те, които функционират в областните центрове на страната, редно е на първо място да си зададем въпросите как през изминалите 10 години съществуването на тези съдилища промени представите на хората за правосъдието в страната и самия начин на правораздаване, дали тази най-съществена до момента реформа в сферата на съдебната система оправда надеждите, които се възлагаха на тези специализирани съдилища. Тези въпроси за дотолкова важни, защото и по настоящем все още има хора, които застъпват становището, че създаването на тези съдилища е било юридически и икономически неоправдано, едва ли не, че тази насока на реформата е била погрешна. Показаните резултати през изминалите години според мен показват, че такива разсъждения са дълбоко погрешни, а извикването на живот на системата от административни съдилища по места е било обществено необходимо и оправдано. Не е мястото тук да се спирам подробно на причините защо смятам така, само ще посоча, че стандартите за бързина в правораздаването, които заложиха административните съдилища, изведоха един нов етап на развитие на принципите за достъпност и ефективност, към които сега се стремят всички правораздавателни органи, както и това, че никога в докладите на европейските експерти по механизма за сътрудничество или при

отчитане на напредъка по присъединителния договор на Република България към ЕС, нашата страна не е била критикувана за дейността на административните съдилища. Ето защо считам, че през изминалия период от време, откакто съществуват Административен съд – В. Търново и системата от административни съдилища в страната въобще, създаването и функционирането на този вид специализирани съдилища успя да докаже правото си на съществуване и да се утвърди като част от съдебната система, която се ползва с известност, доверие и уважение сред гражданите и техните организации и другите държавни органи.

По отношение на личната ми мотивация за заемането на длъжността бих посочил следното:

Работя като съдия в АСВТ от 15.02.2007г., като моят професионален път като съдия е неизменно свързан с този съд. Излишно е да посочвам, че независимо от заеманите други длъжности, винаги съм искал да бъда съдия, а административното правосъдие е този клон от правото, с което аз съм неразривно професионално свързан от 2000г. С работата на този съд и на тази част от съдебната система аз виждам и своето бъдеще в системата изобщо. Когато се кандидатирах за административен ръководител през 2011г./мандатът на предишния председател изтичаше на 01.01.2012г./, аз бях ръководен от идеята да подобря условията и начина на работа в този съд именно поради изложените по-горе причини. Тогава очертах като основни проблеми, които трябва непременно да бъдат решени два такива: проблемът с натовареността на съда, породен от недостатъчната кадрова обезпеченост/липсата на достатъчно съдии и съдебни служители/ и проблемът със сградния фонд, нужната материално-техническа база за нормалното функциониране на съда. Начини за решаването на тези проблеми застъпвах и поддържах когато бях избран за председател на съда през 2012г. Безспорно към настоящия момент проблемът с изключително високата натовареност на съда, обусловен от кадровия недостиг е преодолян. На решаването на тази задача ще се спра по-късно. Другият много сериозен проблем – намирането на сграда, която да удовлетворява нуждите на съда, както и преместването на АСВТ, не беше окончателно решен, т.е. съдът не успя да се нанесе в нова сграда и до настоящия момент. На причините за това ще се спра след малко, но тук искам да посоча, че аз се ръководя от личната си мотивация да довърша започнатото, да сложа край на един продължителен процес, започнал още през 2007г. когато се полагаха „основите“ на административните съдилища в България. Ето защо считам, че решаването на кадровия проблем и очертаването на

перспективи за решаването на проблема със сградния фонд на съда са достатъчна оценка за работата ми през периода от 2012г. до 2017г. и основание да се кандидатирам и да поискам от Вас доверие за втори мандат като председател. Считам, че следва да имам шанс за завърша започнатото, като поема сам отговорността и трудностите, свързани с това, оставяйки на следващия административен ръководител не да строи наново, а да надгражда вече постигнатото.

Когато говорим за АС – В. Търново, на първо място следва веднага да открием, че под юрисдикцията на този съд попада един изключително тежък и обширен по територия съдебен район, което е обусловено от специфичната подсъдност на различни процесуални закони. Така напр. трябва да се отбележи, че заедно с административните съдилища София-град, Пловдив, Варна и Бургас, съдът във Велико Търново е един от петте административни такива, които разглеждат правните спорове по ДОПК, или т. нар. „данъчни дела“. Тук съгласно обусловената от разпоредбата на чл. 156, ал. 1 от ДОПК и Заповед №7/05.01.2006г. на изп. директор на НАП подсъдност в териториалния обхват на АСВТ попадат спорове между НАП и задължени лица, чиито адрес и/или седалище попада в областите Видин, Монтана, Враца, Плевен, Ловеч, Габрово и Велико Търново. След приемането на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове и съгласно разпоредбата на чл. 133, ал. 1 от АПК редица дела, свързани с правните спорове по този закон се разглеждат отново тук. Само ще посоча делата свързани с актове на управляващия орган на ОП „Околна среда“, където в териториалния обхват на АСВТ попадат всички общини в Северна България/областите от Видин до Варна/. Излишно е да посочвам, че тези трупи дела, свързани с издаването на административни актове, свързани с фискален контрол/финансови актове/ са групирани като най-сложните административни дела в Системата за изчисляване на натовареността на съдилищата.

Може да се отграничат също така и делата свързани със спорове по Закона за висшето образование и по Закона за развитието на академичния състав в Р България, тъй като в област с административен център В. Търново попадат три висши учебни заведения – ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, НВУ „Васил Левски“ и СА „Димитър А. Ценов“ – Свищов. Няма администрация на централно ведомствено подчинение, която да няма своя структура в област В. Търново. Това според мен е достатъчно да очертае спецификата в правораздавателната дейност на съда откъм нейното многообразие и сложността на производствата, които се водят тук, без да е необходимо да се обременява настоящото изложение със

статистически данни, които могат да се вземат от всеки отчетен доклад.

Основната роля и функция на съда съгласно Конституцията е да защитава правата и законните интереси на гражданите, юридическите лица и държавата. В този смисъл основната и най-важна съдебна дейност е правораздаването. Ето защо административният ръководител следва да акцентира усилията си именно в това направление, като принципният и непрекъснат стремеж е към повишаване на неговото качество. Качество на правораздаването се измерва с бързината на процеса, но не е непременно нейна функция, като не следва да се забравя и качеството по същество на съдебните актове чрез които то се реализира и което зависи от компетентността и подготовката на съдиите. В съвкупност двата фактора изпълват съдържанието на понятието ефективно правосъдие, което поставям пред себе си като генерална цел.

Съобразно конкретната обстановка и наличния кадрови и интелектуален ресурс в Административен съд – В. Търново, тази цел е напълно постижима, за което обаче ако бъде избран за административен ръководител ще положи целенасочени усилия в следните посоки:

Основната задача на административния ръководител, според мен, следва да бъде обезпечаване на оптимални условия за работа на магистратите и съдебните служители с цел ефективно изпълнение на функциите на съответното звено в системата на съдебната власт. Както вече посочих, през периода 2012 – 2017г. беше увеличена щатната численост на съдиите и съдебните служители в АСВТ, което неимоверно помогна и на практика разреши проблема със сериозната натовареност на съда.

Към 01.01.2012г. щатната численост на АСВТ е била 37 бр., от които 8 съдии и 29 съдебни служители, като заети са били 7 щатни бр. за съдии и 22 щатни бр. за съдебни служители. Към 01.01.2017г. щатната численост на АСВТ е 40 бр., от които 11 щатни бр. съдии и 29 щатни бр. съдебни служители, като понастоящем всички бройки са заети. Увеличението на броя на магистратите с близо една трета и попълването на щата им според мен е най-големия успех, постигнат от АСВТ през тези години. По отношение на броя на съдебните служители, бяха извършени редица трансформации, като бяха закрити длъжности, бяха трансформирани други, като по този начин се увеличи щата на съдебните служители, от които съда имаше най-голяма нужда. Така числеността на съдебните помощници са увеличи от 2 на 4 броя, което значително облекчи

работата на съдиите, бяха попълнени незаетите щатни бройки в общата администрация, която се ръководи от отделен служител. В момента в специализираната администрация има заети по 7 щатни бройки за съдебни деловодители и съдебни секретари, които към настоящия момент са напълно достатъчни за обезпечаване на нормалната работа на съда. Приключвайки темата с числеността на съдебните служители, считам, че към настоящия момент тя е оптимална и не следва да бъде коригирана нито в посока намаление, нито в увеличение.

Правораздаването се извършва от съдиите и именно те с труда и актовете си формират облика на съдебната система пред обществото, без разбира се да омаловажавам ролята и на съдебните служители. Затова, ако бъда избран за административен ръководител ще създам на първо място спокойна и ведра работна обстановка в съда, при която съдиите да могат да развият пълния си потенциал като юристи и магистрати, като на базата на личния ми авторитет и отличните ми колегиални отношения, които имам с всички служители съм убеден, че тази цел ще бъде постигната. Изповядвам принципите на толерантност и диалогичност и считам, че всички важни въпроси, касаещи дейността на съда следва да бъдат решавани и дебатирани със съдействието на всички останали колеги съдии. В също време никога не съм толерирал и няма да толерирам всякакви опити за интриги, клюкарстване и безпринципни обвинения между колегите. Такива прояви следва да бъдат своевременно пресичани включително, ако е необходимо и чрез използване на правомощията на административния ръководител. Лично спазвам и държа колегите ми да спазват принципа за обективност и безпристрастност при воденето на делата и на вземане на решение единствено по вътрешно убеждение, основано на доказателствата, като не се поддават на странични внушения. За изминалия период от време и от опита си като съдия и председател считам, че прояви на нетолерантност и неколегиални отношения между съдиите, както и между тях и служителите няма, или са спорадични и се дължат на случайни фактори.

С увеличаване на щатната численост на магистратите се спомогна и за подобряването на бързината на правораздаването, разбиране най-вече като срочност за постановяване на съдебните актове, тъй като сроковете за насрочване и разглеждане на делата са се спазвали, съобразно разбира се спецификата на конкретния вид производство. Смело мога да заявя, че не е констатирано забавяне в разглеждане на производство, причини за което да са несвоевременното администриране или насрочване на делото.

Подобряването на темповете на робата, свързано с увеличаване на броя на съдиите и съдебните служители, спомогна да се работи по-спокойно и прецизно, което считам, че неминуемо ще доведе и до пободряване на качеството на постановяваните съдебни актове. Искрено вярвам, че хората биха дали най-доброто от себе си, когато бъдат оставени сами да работят в нормална обстановка, когато не ги притискат срокове и проверки от изкуствено наложени правила, когато не следва постоянно да се упражнява текущ контрол върху работния процес, да се преувеличава и използва като повод за лоша атестация всяка допусната небрежност или грешка. Посочените думи се отнасят както за работата на магистратите, така и на съдебните служители. В заключение следва да се посочи, че досега не е имало образувани дисциплинарни производства и налагани дисциплинарни наказания на съдии и съдебни служители, които добри традиции са изцяло заслуга на работещите тук и които считам, че следва да продължат. Индиции за добрата работа на съдиите са и фактите, че при проведените периодични атестации на общо 9 съдии, всички получиха оценка „много добра“, като бяха повишени на място в ранг „съдия във ВКС и ВАС“ общо 5 съдии/двама от атестираните имат придобит по-рано най-висок ранг, а за другите двама са направени предложения за повишаване/.

В момента работещите съдии не са специализирани по материя, като по отношение на производствата, по които Административен съд – В. Търново е касационна инстанция функционират три постоянни касационни състава като тези състави ще се ръководят от председателя и зам. председателите на съда. В АС – В. Търново е въведена практиката за функциониране на постоянни касационни състави, като лично аз съм неин привърженик с оглед оптималната организация на останалата работа на съдиите в първоинстанционни състави и равномерната натовареност на касационните състави. Считам, че тази практика следва да бъде продължена. Съществуването на постоянни състави е широко застъпена практика, която не изключва принципа на случайно разпределение, залегнал в чл. 157, ал. 2 от АПК. Същата дава възможност да се формира постоянна съдебна практика по идентични и сходни казуси.

Тук се стига до един момент, в който трябва да се посочи, че основният отпорян упрек към административните съдилища е именно заради противоречивата практика. Посоченият въпрос е от особено значение и аз смятам, че поне в рамките на един съд такава практика не бива да се допуска. През изминалите години в

тази насока беше работено и постигнато много, като противоречива практика между отделните състави не се забелязва, което потвърждават и извършени проверки от Инспектората към ВСС. Заслугата тук отново е на самите съдии и на съдебните помощници, които следят практиката, като следва да се посочи, че добрите колегиални взаимоотношения между съдиите допринасят за това. Два пъти годишно се провеждат и следва да продължат да се провежда срещи, на които се обсъждат отделни сходни казуси и се отчитат мнения на колегите, работили по тях. Следва да се отчете обаче фактът, че административно-правната материя освен че е необятна, е най-динамично променящата се сфера на правно регулиране, където нормативните изменения са ежедневие. В такъв случай практиката търпи развитие и корекции, които не винаги могат да се отчетат от редовите съдии по обективни причини. С цел избягване на противоречива практика и за подобряване качеството на работата от 2012г. до 2015г. включително всяка година се провеждаха работни срещи или семинари между представители на АСВТ, като лектори и съдии от петте районни съдилища от Великотърновския съдебен район. Считаю, че тези срещи бяха полезни за колегите от районните съдилища, които се наложи да работят и чисто административно-правна материя /напр. ЗСПЗЗ след измененията с § 19 от ЗИДАПК/, което отначало създаваше затруднения за някои от тях. Това способства и за уеднаквяване и на практиката по ЗАНН изобщо между всички районни съдилища в окръга.

При наличие на по-голям брой едночленни съдебни може да бъде предприето разпределение на съдиите по отделения по материя, като лично аз съм привърженик на този подход на организация на работата. Както вече се посочи, Административен съд – В. Търново е един от петте административни съдилища, които разглеждат данъчни дела, а в останалите такива съдилища, това се практикува и доказва определено положителни резултати. Тук обаче отчитайки броя на магистратите и текущия броя на делата, намираю, че не следва да бъде променян начина на работа и въвеждане на допълнителна вътрешна специализация, като съм сигурен, че такова е и мнението на колегите от съда. Специализация по материя на сегашния етап не може да бъде ефективно осъществена и следва да се запази досегашната организация на работа.

По отношение на сроковете за приключване на делата и изготвяна на съдебните актове, считаю, че създадената организация, преди всичко разчитаща на личните качества и

отношение към работата на отделните магистрати, и в по-малка степен на намеса на административния ръководител при следене спазването на сроковете, досега е довела до добри резултати, които са били надлежно отразявани в изготвяните справки за движението на делата и годишни отчетни доклади. След преодоляване на проблема с изключително високата натовареност следва да се наблегне върху проблема с качеството на съдебните актове. Там име какво да се желае. Считам, че в случая следва да се наблегне на индивидуалното обучение на всеки едни съдия. През годините много от нас са посещавали редица обучения, организирани от НИП, но предвид високата натовареност и липсата на нови обучения, от които сме имали нужда, посещенията на такива занятия бяха намалели. Тук следва да се заложи на регионалните обучения, осъществявани с помощта на НИП от отделните съдилища, които като форма на присъствие и провеждане се оказаха по-добрият начин на процедиране и са възприемат радушно от мнозинството съдии. Почти всяка година АСВТ участва в тези обучения, като организатор или партньор. Тази добра традиция следва да се запази, като АСВТ подписа партньорско споразумение с НИП по ОП „Добро управление“ за осъществяване на регионални форми на обучение. Считам, че следва да се обърне внимание на всеки един магистрат и да се способства той да може да вземе участие в обучение, от което има нужда. В заключение тук ще посоча, че не правомощията на административния ръководител, а личността на председателя способстват за отношенията и работата в колектива. Нито едно управленско решение не съм налагал и не смятам да налагам на останалите без тяхно знание, мнение и съвет, като единствения начин, поради който съм ги убеждавал е бил личният ми авторитет на човек и съдия.

Що се отнася да работата на съдебни служители, считам, че съществуващата досега качеството на работата е на много добро ниво и следва да бъде запазено. Беше въведен принципа определени деловодители да работят с точно определени съдебни състави още през 2012г., което вече съществуваше като организация на работата при съдебните секретари. Отделно определен деловодител обслужва гражданите на гише „регистратура“, а други поемат обслужването в самото деловодство. С поставянето на 2 бр. постерминални устройства още през 2012г. в деловодството и на гише „каса“, в близост до регистратурата, бяха улеснени гражданите в заплащането на такси, тъй като в близост до съда няма банков клон, като се ограничиха и разплащанията в брой.

По отношение на работата с граждани е създаден добра организация за бързо обслужване със създаването на изнесен информационен център, който осъществява функциите и на регистратура. Неговата работа трябва да се организира по начин, че да минимизира човекопотока в деловодството. При съществуващата крайно недостатъчна за нуждите на съда материална обезпеченост, често се налага страните по делото и техните процесуални представители да изчакват ред, за да бъдат обслужени. При подобряване на материално-техническата база, чрез обособяване на отделни помещения за нуждите на съда в отделна сграда, с оглед качествата на служителите, подобни проблеми съм сигурен, че не биха се допускали.

Към настоящия момент от изнесените по-горе данни досежно числеността на съдебните служители увеличаване на щатната численост на служителите не е необходимо. С приемането на новия Класификатор на длъжностите в администрацията на съдилищата АСВТ попадна в първа група администрации на съдилища съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от Правилата за прилагане на Класификатора, като съгласно чл. 14, ал. 1, т. 1 от същите правила в щатното разписание за съда се предвижда длъжност „Съдебен администратор“. Тази длъжност в АСВТ не е била заемана реално, като впоследствие с решение на ВСС е била трансформирана в други 2 щатни бройки – началник отдел „Обща администрация“ и „съдебен секретар“. Понастоящем считам, че длъжността „съдебен администратор“ следва да бъде отпусната отново на АСВТ и съответно заета след като съдът се премести в нова съдебна сграда. Това мое разбиране застъпвам от чисто практически съображения, тъй като, както ще посоча по-долу, условията в които се работи и наличните работни помещения, не позволяват обособяване на нови работни места, особено за служители, които изпълняват ръководни функции. До преместването на съда в новата съдебна сграда досегашната организация на работата, която съществува вече от години и е показала добри резултати, следва да бъде запазена.

След преместването на съда в нова съдебна сграда следва да бъде поискано и увеличение на щатната численост с нова бройка „работник поддръжка сгради“. Това се налага, тъй като понастоящем такава длъжност не съществува, а функциите по поддръжката се изпълняват от служителя на длъжност „шофьор, той и домакин“ и/или системния администратор. При наличието на изцяло нова голяма съдебна сграда, снабдена с уреди за отопление и вентилация, такава длъжност следва да има.

При доказани добри резултати, други промени в начина на работа на съдебната администрация, считам че не са необходими.

По отношение на представителните функции на административния ръководител бих искал да посоча, че следва да се поддържат добри делови отношения с всички държавни и общински органи на власт на местно и централно равнище, което съм практикувал досега. Считам за нужно да посоча, че административните съдилища на практика чрез контрола за законосъобразност на административните актове контролират работата на различните звена от администрацията, поради което поддържане на добри делови отношения би имало практическа полза на организационно ниво.

Тук е мястото да посоча и работата на съда по линията на международното сътрудническо и обмен на информация. Въз основа на сключеният през 2008г. Договор за съвместно партньорство и взаимопоощ, между Административен съд – В. Търново и Главният административен съд на федерална провинция Райланд Пфалц в гр. Кобленц – ФРГ, регулярно се провеждат работни посещения за обмяна на опит и обучение между съдиите от АСВТ и главният административен съд в гр. Кобленц. За времето от 15.06.2015г. до 19.06.2011г. на посещение в гр. Кобленц беше водена от мен делегация от четирима съдии от АСВТ. Следващото работна среща, на която домакин следва да бъде нашият съд, още не е уточнена, тъй като в момента има затруднения по финансирането на проекта от страна на нашите германски партньори. С преодоляването на тези, бих казал временни затруднения, се надявам това сътрудничество да продължи, като двете страни следва да контактите на взаимноизгодна основа.

По отношение на работата със средствата за масова информация, лично аз съм привърженик на добрите контакти с медиите, които следва да се осъществяват чрез пресконференции текущо през годината и по повод на конкретни случаи, даване на изявления, публикуване на прессъобщения и др. До момента контактите с медиите се осъществяваха епизодично, тъй като с изключение на делата свързани с оспорване на актовете за обявяване на резултатите от местните избори и конкретни редки случаи, административните дела не представляват такива с голям обществен интерес. В изпълнение на комуникационната стратегия на ВСС са определени служители, които да отговарят за контактите с медиите, всеотранно се съдейства за отразяване на дейността на съдебните институции и подобряване на правната култура на населението и отразяващите събитията. Има готовност

своевременно да се реагира на негативни публикации и коментари по адрес на съда, като това до момента не е налагало. Следва да се има предвид, че публичните личности в системата на съдебната власт, вкл. и председателите на съдилища, чрез своите действия и поведение изключително много влияят върху медийния образ на съответните съдебни органи, което като факт често се negliжира. Независимо от това, считам, че правото на хората да бъдат информирани, вкл. и с оглед повишаване на правната им култура, би могло да се работи повече с медиите за популяризиране на дейността на съда сред обществото, както и на съдиите. Последното би спомогнало и за спазване на етичните принципи, тъй като известността /името, с което се ползва в обществото/ на даден магистрат, особено на место ниво, би била своеобразен етичен критерий, с който той би бил задължен да се съобразява.

В тази връзка следва да се отчете, че през последните години колеги от АСВТ проявяват инициативи да участват в различни форми на обучения, при които представители на съдебната власт обучават студенти и ученици от Велико Търново. Пример за това са обученията по „Студентски практики“ от ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“, където изявиха желание за участие половината от магистратите и по Образователна програма „Съдебната власт – информиран избор и гражданско доверие“ на ВСС и МОН, където двама съдии участват като обучители в „Старопрестолната професионална гимназия по икономика“ В. Търново. Като административен ръководител съм съдействал и подпомагал по всякакъв начин това, като считам, че такива контакти следва да продължат и да бъдат поощрявани.

Функционира и се поддържа ИНТЕРНЕТ–страница на съда, в която своевременно се публикуват актуални данни, обяви, съобщения, съдебни актове и график за насрочените дела. Като препоръка за в бъдеще би могло да се помисли за инсталиране на софтуер, с помощта на който да се организира търсене на съдебни актове по материя, по страни и т.н. за да ползва по-лесно информацията. Следва да се посочи обаче, че ресурсите, с които разполагат отделните съдилища са ограничени, поради което подобряване и унифициране на Интернет страниците следва да се осъществява съвместно.

С въвеждането на новата деловодна система ЕДИС и подобряване на работата с нея ще следва да бъдат насочени усилията на ръководството и на всички през следващите периоди.

По отношение на материалната обеспеченост липсата на сграден фонд е основният проблем, който не беше решен до този

момент и който следва да се постави за разрешаване с цялата си сериозност. Може да увеличи обема на настоящото изложение, но използвам случая за пореден път да предоставя на вниманието на ВСС този изключително важен проблем.

Към настоящият момент съдът се помещава на последния етаж от административна сграда, собственост на Областна управа-Велико Търново, като ползва общ коридор със „Сметна палата“ – Сектор В. Търново. От 2007г. съдиите продължават да работят по двама, по трима и дори четирима в един кабинет от 12 кв. м. На практика, работната площ на съда е от около 320 кв. м., разположени на част от етаж, съвместно със Сметна палата, сектор В. Търново, което е крайно недостатъчно да обезпечи в пълна степен доброто функциониране на съда и понякога създават пречки за нормалното обслужване на гражданите. В деловодството на съда не могат да бъдат обслужвани повече от двама граждани едновременно. Това създава голяма неудобство, както за служителите, така и за гражданите. Ежедневно се налага гражданите да изчакват продължително време ред за да бъдат обслужени в деловодството на съда, като неудобство създава стълпотворението от граждани пред деловодството и пред едната от двете съдебни зали. Към момента съдът не разполага с помещение за архив, като делата, които са архивирани се намират по всички стаи, с които разполага съда, включително и в съдийските кабинети. Липсва възможност за обособяване на помещение за регистратура за класифицирана информация. Административен съд В. Търново стана може би един от малкото съдилища в страната с нерешен сериозен сграден проблем. Увеличението на щатната численост на съда през последната година, чрез попълване на свободни щатни бройки за служители и увеличаването на щата за съдии чрез назначаване по реда на чл. 194 от ЗСВ на двама колеги доведе до почти невъзможност съдиите и служителите да работят повече в тези изключително непригодни за работата им условия. Съдиите работят по трима или по четирима в стая, а съдебните служители по петима или шестима. Съдебните зали, пред които граждани изчакват реда за съдебните заседания, са разположени в непосредствена близост до съдийските кабинети, които създава дискомфорт на работещите магистрати. На етажа има само една тоалетна, която се ползва от работещите в съда и от клиентите на съдебната система. Стига се до абсурдни ситуации/които не е необходимо на описвам/, но които най-малкото засягат по негативен начин авторитета на съдебната власт.

С нотариален акт №104 от 20.12.2012г., том IV, рег. №4940, дело №508/2012г. на нотариус с район на действие ВТРС, от Министерство на правосъдието беше закупена административна сграда в гр. В. Търново, ул. „Иван Вазов“ №1. Покупко-продажбата е извършена в изпълнение на взето Решение №1002/07.12.2012г. на Министерския съвет на Република България, съгласно което МП да сключи договор за покупко-продажба на посочената сграда, която съгласно същото това решение се предоставя за нуждите на органите на съдебната власт – Административен съд – В. Търново. Сградата е приета с протокол от месец януари 2013г., актувана е като държавна собственост с АДС №4292/07.11.2013г., както е възложено нейното стопанисване на Административен съд – В. Търново посредством Заповед №ЛС-04-849/08.05.2013г. на Министъра на правосъдието.

Закупената сграда е стара, като в състоянието, в което е приета от МП не е годна да изпълнява нуждите на съдебна сграда. Помещенията, във вида, в която съществуват в момента, не са в състояние да бъдат пригодени за канцеларии, съдебни зали и деловодства. При извършен оглед на място от служители на АС – В. Търново бяха констатирани нарушения на целостта на покривната конструкция и течове, които могат да бъдат отстранени след извършване на ремонт на покрива. Извършеният частичен ремонт с отпуснати средства от ВСС през 2014г. не е в състояние да реши основният проблем с ползването на сградата.

От страна на МП през 2015г. беше проведена обществена поръчка с предмет „Техническо заснемане, конструктивно обследване, изготвяне на технически паспорт и изготвяне на инвестиционен проект за преустройство на сграда за нуждите на АС – В. Търново, находяща се на ул. „Иван Вазов“ №1“. Избраният изпълнител изготви необходимата строителна документация, като беше издадено Разрешение за строеж №150/21.07.2016г. по описа на Община В. Търново и одобрени изготвените инвестиционни проекти. Съгласно изготвена количествено-стойностна смета от проектанта, стойността на предстоящите строително-ремонтни работи ще е в размер на 1 588 231,72 лв. без необходимото обзавеждане и оборудване за нуждите на съдебната палата. Общият срок за извършването на ремонтните дейности според проекта е от около 12 месеца.

В настоящия момент всичко зависи от ВСС и по-точно кога ще бъде обявена обществената поръчка и избран изпълнител, който да извърши ремонтните дейности.

Уважаеми членове на ВСС, лесно е да се говори за надграждане и усъвършенстване на вече постигнатото високо ниво, трудно е според мен да се положат основите на нещо ново и да се достигне след тези основи на такова ниво, от което вече спокойно може да се гледа напред с увереност и гордост от постигнатото. Ето защо аз тук няма да предлагам конкретни мерки свързани с промяна в организацията на работата на съдебната администрация, нито ще акцентирам допълнително върху конкретната работа по делата от страна на магистратите. Всичко това са въпроси които могат и следва да се отработват текущо, а възникналите проблеми да се решават в оперативен порядък при необходимост. Тук, при нас в АСВТ, основният проблем е разширяването на материално-техническата база, завършването на сградата и преместването на съда там, както и запазването на добрия микроклимат в колектива. Следва да бъдат положени усилия за запразване на добрия темп на работа, подобряване на качеството на съдебните актове и наблягане върху личната мотивация на всеки един от нас да работи това, за което е избран/назначен в системата.

При наличието на воля и възможности, в рамките на следващия мандат на административния ръководител, считам, че поставените цели и задачи са напълно постижими. Естествено това не може да бъде осъществено без съдействието на ВСС, както и без подкрепата на колегите съдии и на съдебните служители от АСВТ. Впрочем без тяхната подкрепа аз самият нямаше да моля за вашето доверие за втори мандат като административен ръководител.

Ръководен съм от амбицията за по-активен принос в изграждането на ефективна съдебна система и вярвам в собствените си сили и възможности за справяне с нелеката и отговорна задача за административно ръководство на Административен съд – В. Търново. Считам, че заедно с колегите съдии и съдебните служители ще успеем да утвърдим облика на Административен съд – В. Търново като стабилна съдебна институция, която се ползва с доверието на обществото и създава спокойствие и сигурност, който ще заеме своето заслужено и достойно място в съдебната система.

Георги Колев Чемширов
кандидат за заемане на длъжността
„Административен ръководител-председател“
на Административен съд – В. Търново